

Gra - ne bar gul - det af he - de, Gra - ne bar guld af he - de, Si - gurd svin - ger
svær - det i vre - de. Sigurd o - ver ormen vandt, Gra - ne bar gul - det af he - de.

Ormen gled af guldet frem, det skal hver mand vide
Sigurd sad på Granes ryg, dristigt mon han ride.

*Grane bar guldet af hede,
Grane bar guld af hede, Sigurd svinger sværdet i vrede.
Sigurd over ormen vandt,
Grane bar guldet af hede.*

Tredive alen dybt var vandet hvorved ormen lå,
brystet raged' op deraf, på fjeldet halen lå.

Rask var da den unge Sigurd, han med sværdet slog
kløvede den blanke orm, sønder i stykker to.

Ormens hjerte stegte han, det gik nok så trangt:
spiddet af det hårde træ var tredive alen langt.

Sigurd blev om hænder hed, strøg sig da om munden:
fuglesang og dyresprog straks han fatte kunne.

Fafners rige skat af guld Sigurd måtte få,
da han vog den blanke orm på Gnitahede lå.

I den årle morgenstund førend sol oprandt,
fir'ogtyve kister guld på Granes ryg han bandt.